

Mundu zoroa

Koldo Sagasti

Gure patua psikopata gutxi batzuen esku dago. Halaxe ondorioztatu zuen Jon Robson idazle eta kazetari britaniarrak “Psikopata al zara?” izeneko liburuan. Bere lanean “The Guardian” egunkariko kolaboratzaileak kontrastean jarri zituen gaitz psikopatikoaren diagnostikorako ezaugarriak goi mailako ardura postuetan dau den politikari eta enpresarienekin. Bi urte eman zituen psikopatagaiak elkarrizketatzen buru-osasun zentroetan zein korporazio handietako bulegoetan, eta ikerketaren emaitza erabatekoa izan zen: mundua psikopatek gobernatzen dute. Psikopatak ez du damurik, ezta hurkoare-

kiko enpatiarik ere; manipulatzailea da, bere helburuak lortuko baditu; neurri gabeko egoa dauka eta gezurra modu kompulsiboan darabil. Horiexek dira sistema kapitalistak saritzen dituen ezaugarriak, horiexek betez baino ezin da, sistema kapitalistaren baitan, ardura goreneko postuetara iritsi. Zenbat eta gertuago izan izaera psikopatikotik, orduan eta gorago egingo duzu botere katean; atzean uzten dituzunetik errukirik gabe.

Erkatu ditzagun sintoma horiek gizateriaren patua gobernatzen duten gizon-emakumeenekin, AEBetako presidentetik hasita. Psikopata bati baino ezin zaio okurritu, inongo damurik ga-

be, hirugarren herrialde bateko armada-ko burua erail eta munduaren oreka labainkorra kolokan jartzea, ondorioei erreparatu gabe, zertarako eta bere ego neurrigabea elikatzeko.

Etorriko da Etxe Zuriko mandataria, bere erorialdian mundu osoa hondora eraman ez badu, ordezkatu duenik. Baina horrek ez du arazoa konponduko, halako ardura postura iristeko, ordezkoa ere gupidagabetasunaren bidetik helduko baita, kapitalismoaren logika zoro horren barruan. Gure patua psikopaten esku izango da, psikopatak ordezkatu beharrean, izaera psikopata saritzen duen sistema eraldatzen ez dugun bitartean. •

Loretxu

Oihane Larretxea
de la Granja

Ez dakit nola deitzen zaion lagun talde batek elkartzeko duen lekua desagertzeari. Agian ez du izenik; horrela balitz eta ez balu, existitu beharko luke. “Hutsunea”, “falta”, “herrentasuna” adieraziko lukeen hitzen bat. Bizitzak handik eta hemendik ekarri eta eraman gaitu, baina, gaurgaurkoz, gure kuadrillaren sustraiek sortu ziren lekuan jarraitzen dute 34 urte ondoren, Donostiako Alde Zaharrean. Koxkerak, joxemaritarrak eta kaskariak. Peto-petoak.

Duela hamar urte hartu zuen Fermin Calbeton kalean Loretxu taberna klasi-koaren ardura lantalde gazte batek. Etxeko giroa, goxoa, aurpegi ezagunak, auzotarrak. Bai, eskertzen da barraren beste aldean zure izena ezagutzen dutenean. Errondaren hasiera edo bukaera. Batzuetan erronda bera zen Loretxu (orduak handik mugitu gabe). Eta inor deitu beharrik gabe lehenago edo beranduago agertzen zen handik lagun bat.

Azken egun hauek intentsuak izan dira auzoan. Eta tristeak. Portuko Ostertz

taberna kuttun zutenentzat itxieraren albiste gordina ailegatu zen. Jarraian, beste hainbeste Fede mitikoarekin. Urte hasieran Loretxurena izan da txanda. Lokala saldu dute jabeek gaur egun zera- matenek ezin izan baitute mahi gainean zegoen eskaintza ekonomikoa hobetu. Ostalaritza talde batek aurretik eraman duen enegarren taberna izan da.

Bitartean, guk, bihotzez bertakoak diren tabernetara soilik joatea erabaki dugu. Elkartzeko leku bila gabiltza. Bitartean eta beti, eskerrik asko Loretxu! •